

Lysholm Christensen (KRF):

Vi glæder os alle sammen over de teknologiske fremskridt på musikkens område. Jeg tænker på nydelsen ved at lytte til musik, som afspilles på et godt anlæg hjemme i ens stue. Vi har fået nogle fantastisk gode muligheder de senere år.

Men denne teknik skaber nogle problemer, og det er dem, der er anledning til det foreliggende lovforslag. Der er nogle ophavsmænd, der har nogle rettigheder, der skal sikres; det er vi helt enige med forslagsstillerne i.

Men vi tror egentlig ikke, at det kan lade sig gøre at løse problemet på den skitserede måde. Jeg vil godt ligesom tidligere ordførere knytte an til grænsehandelsproblemet: Vi bør lave en løsning i samarbejde med de øvrige EF-lande, således at vi får en harmonisering.

Jeg har også noteret mig kulturministerens bemærkninger om, at ophavsretsudvalgets betænkning er på vej, og at vi derfor kan forvente et udspil fra kulturministeren på dette område måske i næste samling. Så derfor er forslagsstillerne lidt tidligt ude med dette forslag.

Jeg vil godt lige knytte et par kommentarer til den skitserede anvendelse af de midler, som vil komme ind, hvis dette forslag bliver gennemført.

Pulje 1 skal fordeles igennem Koda, NCB og Gramex, er det skitseret, til de berettigede og pulje 2 til særlige formål.

Mine bemærkninger skal knytte sig til Koda, NCB og Gramex, disse institutioner, som har vokset sig lidt vel stærke, synes jeg nok, de senere år. Jeg vil nævne et konkret problem, som viser, at de ikke helt har magtet at fordele de nuværende midler retfærdigt.

Der er en del lokalradioer, som føler sig i klemme. Jeg tænker specielt på lokalradioer, som virker ud fra et kristent grundlag. De spiller en del musik, som ikke opfylder de betingelser, hvorefter man uddeler penge. De indbetaler godt og vel 1 mio. kr. til disse institutioner, uden at der kommer nævneværdige beløb tilbage til de folk, der har komponeret og skrevet tekster og produceret musikindslagene. Det føler de dybt uretfærdigt.

Derfor må jeg sige, at min betænkelighed også går på, om disse institutioner ville være i stand til uden alt for meget bureaukrati at fordele disse penge retfærdigt. Men det er måske en bekymring, jeg tager lidt på forskud.

Vi skal blot sige, at vi er opmærksomme på, at der er et problem, men løsningen finder vi altså ikke tilfredsstillende i det foreliggende forslag.

Søren Hansen (S):

Jeg synes, det er værd at notere, at dette forslag ligesom det forslag om musikskoler, vi netop har behandlet, har vakt glæde, ja sågar begejstring i visse kredse. Det har opnået anerkendelse og støtte fra alle berørte parter, både hos dem, der skal have, og dem, der skal give. Det er faktisk temmelig unormalt for kulturlovgivning i dette land.

Med de lovforslag, vi har behandlet inden for det sidste års tid eller halvandet, af den type, som kulturministeren har forelagt, forholder det sig lige præcis modsat. Jeg minder om musikloven, teaterloven, musikbibliotekerne – afgiften – museumsloven og folkeoplysningsloven. Vi, der sidder i Folketingets Kulturudvalg, har oplevet, at den ene protesterende deputation efter den anden står i kø uden for Folketingets Kulturudvalgs dør. I øjeblikket tror jeg der venter 40–50 deputationer på at komme ind og protestere mod den lovgivning, som kommer fra Kulturministeriet.

Med dette forslag stiller det sig altså modsat: De berørte parter er alle glade og fornøjede med et forslag, som øver en højere grad af retfærdighed på det område, som vi sigter på her.

Og så er det altså et forslag, som ikke koster staten en eneste øre. Jeg fristes til i forlængelse af fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger om denne sag at gøre en bemærkning.

Jeg synes, at man skal – det har vi jo været inde på ved flere lejligheder – se tingene i lidt større sammenhæng. Det er rigtigt, at det ikke koster staten en øre – tværtimod. De penge, der er tale om her, bliver udbetalt i honorarer, i lønninger, som kommer tilbage i statskassen i form af først og fremmest A-skatter og moms. Det vil altså sige, at staten, som Kulturministeriet er en del af, vil kunne få økonomisk gavn af dette forslag. Det er ikke derfor, forslaget er stillet, begribeligvis, men det er en sidegevinst ved forslaget.

Forslaget er altså båret af et ønske om at øve en højere grad af retfærdighed over for dem, der producerer de kunstneriske oplevelser, som alle, jeg tror samtlige ordførere, har hæftet sig ved at vi kan glæde os over.